

Intim og hyggelig Biedermeier Trio

Af Christina D. Gornitzka

ANMELDELSE

Godt tres mennesker havde i lørdags fundet vejen til Skt. Nikolai Kirke, da organisten Ilona Løbmayer bød velkommen til koncert med Biedermeier Trio.

I Johann Heinrich Carl Bornhards indledende tema med seks variationer fik de tre musikere Winnie Bugge Frandsen, traversfløjte, Marie Stockmarr Becker, bratsch, og Lars Hede-lius-Strikkertsen, guitar, gode muligheder for at præsentere instrumenternes klang og vise, at stuemusikken i Biedermeiertiden, som havde fokus på det fredelige, hjemmelige og hyggelige, godt kunne være virtuos.

Tonerne dryppede lige så fint, som små perler kan danse på parketgulvet, når der går hul på posen. Musikken var let og elegant, og hvert instrument havde sine solistiske passager.

Stilfærdigt og smukt

I tiden efter Napoleonskrigene trængte hele Europa til fred, og derfor findes der Biedermeier-/guldalderkomponister i alle de europæiske lande.

Men Biedermeiertidens komponister har ikke nogle navne, som giver associationer til musik, man hører jævnligt, og det er faktisk lidt synd. I programmet førte Biedermeier

Trio publikum til musik fra Tyskland, Italien, Frankrig og Østrig. Fælles for dem alle sammen var det stilfærdige og elegante, det underfundigt smilende og forsigtigt drilske.

Francesco Molinos Grand trio Concertant opus 30 vidnede om mange sjove musikalske idéer, som Biedermeier Trio gjorde "synlig" gennem deres nuancerede spil. Musikken emmede af positiv hygge og glæde.

Simon Joseph Molitors Trio Opus 6 begyndte i det eftertænksomme hjørne, men arbejdede sig hurtigt frem til de drilske og folkemusikalske elementer, så man havde lyst til at swinge dansebenene. Biedermeiertrio fik de forskellige stemninger flot frem.

Afbalanceret og præcist

Hele koncerten igennem viste Biedermeier Trio en meget flot præcision i de mange små riterdandi, hvor musikken stille og rolig ebbede ud og holdt en lille pause, før den igen begyndte i det oprindelige tempo. Musikken hvilede i trioens hænder, men den havde også det skelmiske smil, som drev musikken frem.

Med en flot fællesånd og en meget afbalanceret klang førte Biedermeier Trio publikum ind i en tid, hvor der var hårdt brug for små flotte og harmoniske pauser. Og det er jo også aktuelt i vores tid, hvor ting sker så hurtigt, at man ind imellem trænger til et lille åndehul i en hektisk hverdag.